

Sabine Wassenberg

ILLUSTRATIES Marieke van Diepen

ALLE VRAGEN VAN DE REGENBOOG

EEN VERHAAL VOOR JONGE FILOSOFEN

Voor Poppy, Yara en Kaspak

‘Zag je net ook de regenboog, Poes?’ vraagt Isa.

Poes schudt de druppels uit haar vacht en geeft Isa een kopje.

Isa aait haar. ‘Vind jij de regenboog ook zo mooi?’

Poes likt haar vacht. Kan Poes eigenlijk iets mooi vinden, net als ik?

Denkt Poes ook na? Hoe zou zij de wereld zien?

Isa zit vol vragen. Bij alles wat Isa ziet of doet, komen die vragen als nieuwsgierige, kleurrijke golven met haar mee. Soms blijven ze in haar hoofd, maar nog liever zegt ze ze hardop. Want waar moet je zo’n vraag anders laten, als die eenmaal in je hoofd zit?

Isa kijkt naar buiten. 'Mama, waarom zijn de wolken wit? En waarom is de lucht blauw? Waarom hebben bloemen zoveel kleuren, maar zijn ze nooit groen?'

Ze herinnert zich ineens haar lievelingsvraag: 'Waarom is water eigenlijk nat?' Deze vraag vindt Isa mooier dan haar mooiste tekening.

Mama lacht: 'Waar komen al die vragen van jou toch vandaan?'

Isa staat even stil van verbazing. Inderdaad! **Waar komen vragen vandaan?** 'Goeie vraag, mama! Worden vragen geboren in mijn hoofd? Of vliegen ze door de lucht?'

Maar mama luistert al niet meer en zegt: 'Kom Isa, we moeten gaan.'

‘Als we nou konden vliegen, papa, dan gingen we vliegend naar school!’ roept Isa.

Papa zegt: ‘We hebben toch geen vleugels...’

‘Als je mocht kiezen, zou je dan vleugels willen?’ vraagt Isa.

‘Misschien zouden we dan een keer op tijd op school komen,’ zucht papa.

Op tijd... op tijd... denkt Isa. Papa heeft altijd haast. Zou voor hem de tijd te snel gaan? Soms, als ik me verveel, lijkt de tijd juist bijna stil te staan! Hoe kan dat eigenlijk?

‘Papa, gaat de tijd altijd even snel?’ vraagt Isa.

‘En als we geen klokken hadden, zou er dan wel tijd zijn?’

Papa zegt niets.